

Berzéné Klíma Ildikó

Tanóráként kellene tanulni a drámapedagógiát

Kedves Olvasók!

Egy évvel ezelőtt sikerült eljutnom egy 120 órás drámapedagógiai tanfolyamra. Rudolf Ottóné Éva néni vezetett a csoportunkat, amelynek munkájában több óvónő és tanítónő vett részt. Előző évben Éva néni az óvodánkban tartott továbbképzést az óvónőknek. Már akkor magával ragadott a személyisége, játékirányítása, pedagógiai szemlélete, így tudatosan választottam az ő tanfolyamát. Nagyon vártam már, hogy elkezdődjenek a játékos délelőtti óráink.

Szándékosan nem írtam, hogy óráink, hiszen ezek az együttléteket *mindenről* szóltak a szó legnemesebb értelmében (szakmáról, elméletről, gyakorlatról, közösségről, kapcsolatokról, érzelmekről). A képzés 2 x 60 órára volt felosztva, és ez azt jelentette, hogy minden héten egyszer találkoztunk. Igazi kis közösséggé alakultunk az egy év alatt. Rengeteg tapasztalatot szerezhettünk az elméleti ismeretek mellett, és azt hiszem, nekünk, gyakorló pedagógusoknak ez volt a legfontosabb. Megoszthattuk egymással a gondjainkat, sikereinket. Játékokon, gyakorlatokon keresztül tanultuk meg a drámajáték lényegét. Nemcsak beszéltünk róla, hanem csináltuk, kipróbáltuk – játszva tanultunk. Éva néni arra ösztönözött bennünket, hogy játékokat irányítsunk, emellett vitakultúrát tanított, jó tanácsokat adott, kérdezni tanított. Szinte észrevétlenül egyre nyitottabbá, játékosabbá, kreatívabbá váltunk. Éva néni hihetetlen tudással, energiával, hittel adott át nekünk mindent. Elhivatottsága példaértékű számomra. Ezek a személyes tapasztalatok bizonyították a legjobban, hogy szükség van a szemléletváltásra az oktató-nevelő munkában, és mindenkinek meg kell tennie azt, amit tud. Ehhez nagyon jó eszközt és módszert kaptam a foglalkozásokon.

Mindig is nyitott voltam minden olyan dolog iránt, ami eltért a hagyományos, direkt, kötött formában történő ismeretnyújtástól. A drámajáték sokat segít a gyermekek megismerésében, a mögöttes dolgok észrevételében. A sokszínű gyakorlatok a nevelőmunka minden területét lefedik. Az alapgyakorlatokat a pedagógus ötleteivel bővítheti, színesítheti, hozzáteheti saját egyéniségét a csoportjához igazítva. A drámajátéknak igen nagy közösségformáló ereje van. Gondoljunk csak arra, amikor a csoport együtt indul a királyné kiszabadítására a titokzatos meseerdőn keresztül, vagy amikor meg kell oldani egy helyzetet, és egyezsége kell jutni, vagy éppen alkalmazkodni kell a körülményekhez, esetleg vállalkozni kell valamire. Mennyivel élvezetesebb a gyerekeknek és a felnőtteknek, ha egy rendszerező foglalkozás nem didaktikusan zajlik, hanem játékosan, például egy fonalgombolyag és néhány eszköz segítségével, vagy egy farsang mennyivel izgalmasabb, ha a megszokott versenyjátékokat felváltva beiktatunk olyanokat is, mint például a grimaszjáték, az „adok neked...” kezdetű játék, a tükörjáték, az állathangkereső játék, a törpés játék, a repülő játék, az átváltozós játékok, a mimes és improvizációs játékok vagy az anyanyelvi játékok. Tartalmasabbá és színesebbé tehetjük egy szülői értekezletet, családi napot, kirándulást is a játékokkal. Arra biztatok minden óvónőt, tanítónőt, tanárt, hogy merjen más szemmel látni, próbálkozni, újítani. Itt van egy jó lehetőség, egy olyan módszer, amelyik segít kilépni a mindennapi rutinból és megszokásból. Segít a gyermekek, egymás és önmagunk megismerésében, valamint a tananyag játékos feldolgozásában, segít a kommunikációban, a különféle helyzetek és problémák megoldásában, ugyanakkor színesebbé, változatosabbá teszi mindennapjainkat.

Tanfolyami tapasztalataim alapján bátran állíthatom: tanóráként kellene minden óvónőnek, tanítónak és tanárnak tanulnia a drámapedagógiát. Remélem, eljön az az idő, amikor így lesz.

Üdvözzel:

Budapest, 2009. február 28.

Berzéné Klima Ildikó
óvónő

Berzéné Klima, Ildikó: Drama pedagogy should be taught as a regular lesson

Az írás szerzőjéről

Berzéné Klima Ildikó
Szent János Utcai Óvoda, Gödöllő, Magyarország